

Sygn. akt III KZ 57/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w dniu 17 września 2015 r.

po rozpoznaniu w sprawie **K. C.**

skazanego z art. 158 § 1 k.k. i in.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. II Ka 289/15,

o nieuwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 22 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ka 289/15

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 25 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim uznał K. C. za winnego przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 3 lat próby, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora oraz wymierzając na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych (sprawa o sygn. II K 30/15).

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w Siedlcach, wyrokiem z dnia 22 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ka 289/15, zmienił zaskarżony wyrok w ten

sposób, że orzeczoną karę podwyższył do roku, uchylając jednocześnie orzeczenie o jej warunkowym zawieszeniu oraz orzeczenia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora i o wymierzeniu kary grzywny.

K. C. był obecny na rozprawie apelacyjnej, a w dniu 24 czerwca 2015 r., w zakładzie karnym, w którym przebywał, doręczono mu odpis wyroku Sądu Okręgowego. W dniu 3 lipca 2015 r. K. C. złożył w zakładzie karnym wnioski o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 22 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ka 289/15 oraz wniosek o przywrócenie terminu do złożenia tego wniosku. We wniosku tym oświadczył, że nie zna się na prawie i nie zapoznał się z pismem jakie otrzymał z sądu.

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono przywrócenia terminu.

W zażaleniu K. C. zaznaczył, że cierpi na zaniki pamięci i leczy się neurologicznie, co było powodem uchybienia terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. W toku postępowania w przedmiotowej sprawie K. C. poddany został badaniom psychiatrycznym, w trakcie których brano pod uwagę deklarowane przez oskarżonego zaniki pamięci. Wnioski niekwestionowanej w toku procesu opinii biegłych sprowadzały się do uznania braku podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego i stwierdzenia, że może on uczestniczyć w postępowaniu karnym. Podnoszony, dopiero w zażaleniu, fakt leczenia i zaników pamięci nie może być w tej sytuacji uznany za podstawę przywrócenia terminu, tym bardziej, że okoliczności te nie zostały podane w wniosku o przywrócenie terminu. Uznać należy za trafne wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Nie można przyjąć, aby niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn niezależnych K. C., a czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest czynnością bezskuteczną.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.